

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 299. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm9518/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

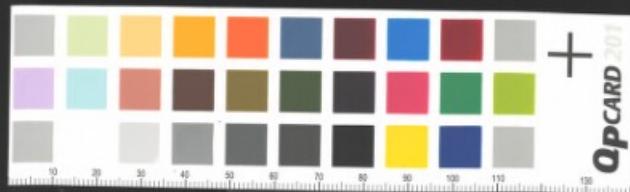
[Læs CC0-erklæringen](#)

Død var nu Frode, og død havde Nygtet loiet Fridlev, som opfo-
stredes i Rusland, og da det nu saaledes hændes, som Frode fattedes en
retmæssig Arving, og Kronen nødvendig maatte vige fra den gamle Konge-
Stamme, saa skionede Dannemænd ei rettere, end at Den maatte være
Spiret værdigt, som, til Frodes Herliggjørelse, prydede hans friske Grav-
høi med det bedste Mindes-Mærke; og overantvordede til Efter-Slægten i
et prægtigt Efter-Mæle den hedenfarne Konges Jhukommelse! Genrevet af
saa glimrende en Udfigt, stræbde Hjarne, en udmerket Dane-Skjald, at
reise den herlige Udføde i Sang et værdigt Mindes-Mærke, og gjorde, paa
sin eensfaldige, ulærde Bils, et Kiim, hvoraf Meningen, udtrykt i et
fire Liniers Omkvæd, var kortelig denne:

Heel længe den Døde man førde om Land,
Hvis Liv var al Danmark's Glæde,
En Gravstov nu dækker den giæveste Mand,
Som havde paa Konge-Stol Sæde!
Ja, Dannemænd ønsked med Hjertens Attraa
Udødelighed for den Gode,
Nu hvælvet sig aaben den Himmel saa blaa,
Og blid over Støvet af Frode!

Med Danmark's Krone fik Skjalben sit Kvad betalt, og for Frodes
Eftermæle bortskændedes hans Rige: et større Stykke, end man sludde
troe, lod sig opvie med nogle saa sammenføjede Linier. Det maa man
sige, var at faae et sligt Klenodie for Rover-Kiøb, og med et ringe Kiim
blev her en Brage-Løn forhvervet, som vidt overgik hvad man har hort
om Beviserne endog paa Keiserlig Kundhed; thi selv den forgubede Julius
Cæsar lod det være Nok, at lønne sine mange og store Bedrifter's Tolk og

(38²)

Tunge med Romersk Borger-Ret, men her bortodside en alt for rund, haandet Almne et heelt Konge-Rige paa en Bondes-Søn. Vel gaar der Død af Scipios Gaumildhed, men den kan dog ei heller taale nogen Sammenligning med de Danstes, thi det var jo kun med det røde Gulb han stræbde at opveie Sern-Hviden, hoormed hans Levnet og Idretter vare bestrebnne, men her saae man en ringe, ulærd Mand for et Par Riim at begaves med Spiret!!

[Faded text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

(*)

